

Valtuustoaloite mikrometsien lisäämiseksi Espooseen

Mikrometsiksi (tai tasku- tai minimetsiksi) kutsutaan pieniä ja tiiviitä kaupunkiin istutettuja alueita, joissa kasvaa seudulle luontaista metsien lajistoa. Niitä erottaa tavallisista metsistä ennen kaikkea pieni koko, kasvutapa ja sijainti kaupunkimaisessa ympäristössä.

Mikrometsät ovat pieniä, pienimmillään jopa vain joidenkin neliömetrien kokoisia. Ne pohjautuvat japanilaisen kasviekologin Akira Miyawakin 1970-luvulla kehittämään malliin. Miyawaki hyödynsi niitä tiheästi asutuissa suurkaupungeissa, joissa viheralueita oli vähän eikä tavallisten metsien istuttaminen ollut mahdollista. Ne ovat yleensä kasvillisuudeltaan tiheitä ja usein myös kerrosteisia, minkä ansiosta pienellekin alalle mahtuu paljon lajeja ja kasvustoa ja ne soveltuvat varsin hyvin tiiviisiin, kaupunkimaisiin ympäristöihin. Olemassa olevien viher- ja puistoalueiden lisäksi niitä voi sijoittaa mm. julkisten rakennusten pihalle, teiden varsiin, joutomaille, katutilaan ja yksityisille pihalle.

Mikrometsät EIVÄT KORVAA laajoja, yhtenäisiä tai luonnontilaisia metsiä. Ne tarjoavat kuitenkin monia samoja ekosysteemipalveluja kuin tavallisetkin metsät, mutta kaupunkirakenteen sisällä. Mikrometsien hyötyjä ovat mm. suoja helteiltä, hulevesien hallinta, ilmanlaadun parantaminen ja hiilensidonta. Ne voivat myös ylläpitää ja jopa parantaa luonnon monimuotoisuutta kaupungin sisällä. Kasvavassa ja tiivistyvässä kaupungissa mikrometsät tarjoavat asukkaille tervetulleita paikkoja virkistystä ja viihtyä, minkä lisäksi ne parantavat kaupunkialueiden yleistä viehättävyyttä.

Onnistuneita esimerkkejä mikrometsistä löytyy esimerkiksi Alankomaista ja Belgiasta. Myös Pariisi pyrkii istuttamaan Miyawakin menetelmällä 170 000 puuta. Suomessa Oopperatalon metsä Helsingin Töölönlahdella on Suomen ensimmäisiä mikrometsiä, ja esimerkkejä löytyy myös Keravalta, Porvoosta, Savonlinnasta ja Mäntästä. Mikrometsät sopisivat erinomaisesti myös Espoon kaltaisen, voimakkaasti kasvavan kaupungin kestävä kehityksen tavoitteisiin. Espoossa tavoitellaan sekä hiilineutraalisuutta että Espoon luonnon tilan parantamista Hiilineutraalisuus 2030 sekä Luontoviisas Espoo -tiekarttojen avulla. Jälkimmäisen tavoite on parantaa espoolaisen luonnon tilaa ja pysäyttää luontokato Espoossa vuoteen 2035 mennessä. Tavoitteeseen päästäksemme on viher- ja metsäalueita lisättävä myös rakennetussa ympäristössä. Mikrometsät tukisivat tavoitetta erinomaisesti yhtenä mahdollisena työkaluna.

Espoon kaupungin on kehitettävä ja edistettävä hiilinegatiivisia ratkaisuja ja samalla parannettava luonnon monimuotoisuuden tilaa. Tavoitteita auttaa, jos kaupunki hyödyntää kaikkia mahdollisia uusia tapoja vehreyden lisäämiseksi voimakkaasti kasvavan kaupungin kaupunkiympäristössä. Mikrometsät olisivat varmasti yksi mahdollinen ja erinomainen tapa.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että Espoo selvittää mahdollisuuksia edistää mikrometsiä Espoossa.

Mikki Kauste ja Saara Hyrkkö

Aavaparta Tiina

Hyrkkö Saara

Aaltonen Juri

Ülle Auli

Seppälä Peppi

Kajava Henna

Löyttyniemi Meri

Arstila Leila

Karimäki Johanna

Lahtinen Teemu

Korhonen Henri

Keisteri-Sipilä Elli

Pentikäinen Aulikki

Kerola Hannele

Juvonen Arja

Järvenpää Kaarina

Koponen Noora

Puntila Päivi

Nevanlinna Risto

Uotila Kari

Halkosaari Tommi

Saramäki Sara

Havu Isto

Partanen Henna

Portin Anders

Poutala Mika

Laakso Ville

Vehmanen Emma-Stina

Ruoho Veera

Alaviiri Kaisa

Laakso Mikko

Tuisku Sofia

Hopsu Inka

Juuti Sini

Markkula Markku

Elo Tiina

Vuornos Henrik

Cederlöf Karin

Nores Mia

Valle Jaana